

اولویت بخشی به بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده ای مناطق ۲۲ گانه ای تهران با استفاده از مدل AHP

بهرام فیضی^{*} . نرگس احمدی^۲

feizi_bahram@yahoo.com

ahmadinarges20@gmail.com تهران

حکایت

واژه های کلیدی: بهسازی و نوسازی، بافت فرسوده، مناطق ۲۲ گانه، مدل AHP

۱ - مقدمه

بهسازی و نوسازی و یا مفهوم کاملتر و فرآگیرتر آنها "بازآفرینی شهری" معطوف به نوعی دوران فرسودگی در شهر، نواحی، و محلات شهری هستند. مسئله بافت‌های فرسوده از جمله مباحث مهم سیاست گذاری عمومی است که طی دو دهه گذشته در حوزه نظری و عملی مورد توجه و پیگیری مداوم بوده است. هم اکنون در ایران بیش از ۴۰ هزار هکتار از این گونه بافت‌ها شناسایی شده است. (شورای عالی شهر سازی و معماری ایران، ۱۳۸۳، ۱۲۳) درباره نوسازی این بافت‌های کهن باید گفت: نه تنها گذار از سنت به تجدد (مدرنیته) شکل نگرفته، بلکه با مقاومت سرinxتانه سنت، به تقابل سنت و مدرنیته انجامیده است و این تقابل طولانی، به فراسایش پی در پی و روز افزون بافت شهری انجامیده است. (عزیزی ۱۳۸۴، ۹۸) مصدق این سخن فرسودگی $\frac{۵}{۳}$ درصد از مساحت شهر تهران است که مطابق معیارهای تعریف شده به وسیله شورای عالی معماری و شهرسازی کشور (ریزد انگی، نفوذ ناپذیری، ناپایداری و ...) تعیین گردیده است. که معادل ۳۲۶۸ هکتار می‌باشد.